

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 22 grudnia 2011 r.

DOLiS/DEC-1082/11

dot. DOLiS-440-227/11/GP/II

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 w zw. z art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po rozpoznaniu wniosku Pana X, o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 12 października 2011 r. (znak: DOLiS/DEC-857/11/48745, 48748) odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie skargi Pana X dotyczącej odmowy udostępnienia danych osobowych przewodniczącego komisji lekarskich w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X (dalej – Skarżący), na odmowę udostępnienia danych osobowych przewodniczącego komisji lekarskich w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (dalej – ZUS).

W treści skargi Skarżący wskazał, że jej przedmiotem jest prośba o cyt.: „(...) interwencję w sprawie uzyskania pozostałych danych osobowych przewodniczącego komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zgodnie z moimi pismami z dnia 01.02.2011 i 03.02.2011 r. [daty wpływu] (...)”, oraz że cyt.: „(...) dane te nie mają nic wspólnego z ochroną danych osobowych, a mnie są potrzebne celem wyjaśnienia czy Kierownictwo ZUS działa w ramach i granicach prawa jako instytucja państwowa (...)”.

W toku przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (dalej – GIODO) ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżący pismem z dnia 28 stycznia 2011 r. wystąpił do ZUS o „podanie danych zawodowych osoby, która wyznaczyła skład komisji lekarskiej ZUS Nr (...) z dnia 6.08.2008 r. nr akt (...)”. Zakres żądanych przez niego danych obejmował informacje o wykształceniu, zakresie obowiązków, datach przebytych przeszkoleń, datach otrzymania upoważnień, imieniu i nazwisku. Skarżący wskazał, że dane te są mu potrzebne w postępowaniu sądowym. Ponadto, w piśmie opatrzonym datą 1 lutego 2004 r. Skarżący wniósł o „podanie danych zawodowych osoby, która była przewodniczącą komisji lekarskiej ZUS Nr (...) z dnia 6.08.2008 r. nr akt (...)”. Zakres żądanych danych obejmował informacje o zawodzie (specjalizacji i nr prawa wykonywania zawodu), zakresie obowiązków, stażu pracy jako orzecznik ZUS, datach przebytych przeszkoleń, datach otrzymania upoważnień, nazwisku i imieniu. Skarżący wskazał, że dane te są mu potrzebne w postępowaniu sądowym.
2. W odpowiedzi, ZUS pismem z dnia 22 lutego 2011 r. poinformował, że przewodniczący komisji lekarskich nie uczestniczy w posiedzeniu komisji lekarskich, oraz że zgodnie z § 10 rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. jest odpowiedzialny za skład komisji lekarskich oraz ich organizację. ZUS wskazał również imię i nazwisko, tytuł zawodowy, rodzaj i stopień specjalizacji oraz numer prawa wykonywania zawodu przewodniczącego komisji lekarskich. Jednocześnie ZUS poinformował, że odmawia udostępnienia pozostałych wnioskowanych danych zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) – dalej: ustawa.
3. ZUS w przekazanym w sprawie stanowisku wskazał, że dane, które nie zostały udostępnione Skarżącemu nie były żądane we wszczętych na jego wniosek postępowaniach toczących się przed Sądem Okręgowym (Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy), Sądem Apelacyjnym i Sądem Najwyższym (Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych), dotyczących odwołania od decyzji organu rentowego, oraz że powyższe sądy oddaliły odwołanie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie GIODO w dniu 12 października 2011 r. wydał decyzję odmawiającą uwzględnienia wniosku (znak: DOLiS/DEC-857/11/48745, 48748).

W ustawowym terminie Skarżący złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, w którego treści podniósł, iż cyt.: „(...) [d]ane są mi potrzebne w celu sprawdzenia czy ściśle Kierownictwo ZUS działa w ramach i granicach prawa tzn. zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004r w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz. U. nr 273 poz. 2711) (...)”. Ponadto, Skarżący wskazał, że cyt.: „(...) [d]okładnie chcę się dowiedzieć czy Przewodniczący komisji miał pięcioletni staż pracy zgodnie z w.w rozporządzeniem, a ponieważ był specjalistą neurologiem, czy odbył szkolenia z zakresu prawa pracy, niektórych przepisów Kodeksu Pracy oraz zasad orzekania o zdolności do pracy zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996r Dz. U. nr 69 poz. 332 (...) Niemożliwe jest bowiem wydawanie prawidłowych decyzji bez odpowiedniego przeszkolenia i wiedzy o czym świadczy w moim przypadku orzeczenie o zdolności do pracy bez określenia zawodu, stanowiska czy miejsca pracy oraz wyznaczenia składu komisji lekarskiej w której chirurg i neurolog orzekał o zdolności do pracy w uznanej chorobie zawodowej na słuch łamiąc w ten sposób art. 2.1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996r o zawodach lekarza i lekarza dentystry

(...)”. W dalszej części wniosku Skarżący wskazał, że cyt.: „(...) [p]onadto chcę się dowiedzieć czy Pani aprobant miała odpowiednie wykształcenie oraz upoważnienie od Naczelnego Lekarza ZUS, który zgodnie z rozporządzeniem MP i PS z dnia 14 grudnia 2004 r sprawuje kontrolę pod względem merytorycznym i prawnym (Pani aprobant zatwierdziła orzeczenie komisji) (...) Jako dowód w sprawie przesyłam (...) kserokopie mojego pisma do ZUS z dnia 2.08.2010r na które otrzymałem odpowiedź Kierownictwa ZUS, że wszystko było zgodne z prawem (...)”. Jednocześnie Skarżący ponownie wniósł o nakazanie udostępnienia żądanych danych, cyt.: (...) co pozwoli mi prawdopodobnie pociągnąć Kierownictwo ZUS do odpowiedzialności zgodnie z art. 231 KK (...)”.

Po ponownym rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy GIODO zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji GIODO z dnia 12 października 2011 r. (znak: DOLiS/DEC-857/11/48745, 48748) jest prawidłowe i organ podtrzymuje swoje stanowisko w niej wyrażone. Skarżący bowiem nie przedstawił w swoim wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy argumentów lub dowodów, które mogłyby stanowić podstawę do zmiany rozstrzygnięcia.

Na wstępie należy po raz kolejny wskazać, że przetwarzanie (w tym udostępnienie) danych osobowych tzw. zwykłych (do których należą informacje, których udostępnienia żąda Skarżący) jest dopuszczalne, jeżeli występuje przynajmniej jedna z przesłanek wskazanych w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy, zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ponadto, w myśl art. 26 ust. 1 ustawy administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były: 1) przetwarzane zgodnie z prawem, 2) zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i nie poddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami, z zastrzeżeniem ust. 2, 3) adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Zgodnie z art. 26 ust. 2 ustawy przetwarzanie danych w celu innym niż ten, dla którego zostały zebrane, jest dopuszczalne, jeżeli nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą, oraz następuje: 1) w celach badań naukowych, dydaktycznych, historycznych lub statystycznych, 2) z zachowaniem przepisów art. 23 i 25.

Zdaniem GIODO nie ulega wątpliwości, że administrator danych musi posiadać informacje o celu, który chce zrealizować potencjalny odbiorca danych. Zakres posiadanych przez administratora informacji o powyższym celu musi pozwalać na stwierdzenie w szczególności, czy udostępnienie danych osobowych będzie zgodne z prawem (tzn. czy występuje przynajmniej jedna z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 ustawy), oraz czy zakres żądanych danych jest adekwatny w stosunku do celu w jakim odbiorca danych chce je wykorzystać. Jeżeli zaś podmiot żądający

udostępnienia danych osobowych nie przekazał administratorowi informacji pozwalających na dokonanie takiej oceny, nieudostępnienie tych danych, zdaniem GODO, znajduje uzasadnienie w art. 26 ust. 1 ustawy.

W ocenie GODO skierowane do ZUS pisma Skarżącego nie określają celu, dla realizacji którego potrzebne są mu żądane dane osobowe. Za określenie takiego celu nie można bowiem uznać enigmatycznego stwierdzenia, że „dane te są mi potrzebne w postępowaniu sądowym”. Skarżący nie poinformował ZUS w jaki konkretnie sposób i w jakim postępowaniu sądowym zamierza te dane wykorzystać. Mając powyższe na uwadze, wskazać po raz kolejny należy, że nieudostępnienie danych Skarżącemu świadczy jedynie o dołożeniu przez ZUS szczególnej staranności w celu ochrony danych osobowych osoby, której dane dotyczą, w związku z czym nie może zostać uznane za naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych. Nie ma zatem podstaw do nakazania udostępnienia danych.

Odnosząc się ponownie do celu określonego przez Skarżącego w treści wniesionej do GODO skargi, jakim jest wyjaśnienie „czy Kierownictwo ZUS działa w ramach i granicach prawa jako instytucja państwowa”, wskazać ponownie należy, że cel ten w stanie faktycznym niniejszej sprawy nie uzasadnia zaistnienia przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 ustawy. W szczególności, zdaniem GODO, nie jest on prawnie usprawiedliwionym celem, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Zauważyć w tym miejscu po raz kolejny należy, że treść skargi wskazuje, iż udostępnione dane osobowe miałyby posłużyć Skarżącemu do wyjaśnienia, czy działania ZUS są zgodne z prawem. Mając ponownie na uwadze, że prawnie usprawiedliwiony cel musi wynikać z przepisów prawa, wskazać należy, że wyjaśnianie, czy ZUS jako państwowa jednostka organizacyjna realizująca przepisy o ubezpieczeniach społecznych działa zgodnie z prawem, należy do kompetencji organów powołanych przepisami prawa do stania na straży praworządności, nie zaś do kompetencji obywateli. Zatem wyjaśnienie przez Skarżącego, czy kierownictwo ZUS działa w ramach i granicach prawa, nie może zostać uznane za prawnie usprawiedliwiony cel, dla realizacji którego niezbędne jest udostępnienie mu żądanych danych osobowych.

Odnosząc się do zarzutów Skarżącego podniesionych w jego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, należy zauważyć, iż związane są one z celami, dla jakich miałyby nastąpić udostępnienie wskazanych wyżej danych osobowych przez ZUS. Skarżący bowiem w treści przedmiotowego wniosku określa następujące cele: 1) weryfikację cyt.: „(...) czy ściśle Kierownictwo ZUS działa w ramach i granicach prawa tzn. zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004r w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz. U. nr 273 poz. 2711) (...); 2) wolę zasięgnięcia przez Skarżącego informacji cyt.: „(...) czy Przewodniczący komisji miał pięcioletni staż pracy zgodnie z w.w rozporządzeniem, a ponieważ był specjalistą neurologiem, czy odbył szkolenia z zakresu prawa pracy, niektórych przepisów Kodeksu Pracy oraz zasad orzekania o zdolności do pracy zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996r Dz. U. nr 69 poz. 332 (...) Niemożliwe jest bowiem wydawanie prawidłowych decyzji bez odpowiedniego przeszkolenia i wiedzy o czym świadczy w moim przypadku orzeczenie o zdolności do pracy bez określenia zawodu, stanowiska czy miejsca pracy oraz wyznaczenia składu komisji lekarskiej w której chirurg i neurolog orzekał o zdolności do pracy w uznanej chorobie zawodowej na słuch łamiąc w ten sposób art. 2.1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996r o zawodach lekarza i lekarza dentysty (...); 3) wolę zasięgnięcia przez Skarżącego informacji cyt.: „(...) czy Pani aprobant miała odpowiednie wykształcenie oraz upoważnienie od Naczelnego Lekarza ZUS, który zgodnie z rozporządzeniem MP i PS z dnia

14 grudnia 2004 r sprawuje kontrolę pod względem merytorycznym i prawnym (Pani aprobant zatwierdziła orzeczenie komisji) (...)'".

Analizując powyższe wymaga podkreślenia, że treść wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazuje, iż udostępnione dane osobowe miałyby posłużyć Skarżącemu do wyjaśnienia, czy działania ZUS są zgodne z prawem. Mając zatem po raz kolejny na uwadze, że prawnie usprawiedliwiony cel musi wynikać z przepisów prawa, wskazać ponownie należy, że wyjaśnianie, czy ZUS jako państwowa jednostka organizacyjna realizująca przepisy o ubezpieczeniach społecznych działa zgodnie z prawem, należy do kompetencji właściwych organów stojących na straży praworządności, nie zaś do kompetencji poszczególnych obywateli. Szczęólnego podkreślenia wymaga fakt, że wyjaśnienie przez Skarżącego w szczególności kwestii legalności działań kierownictwa ZUS nie stanowi prawnie usprawiedliwionego celu, dla realizacji którego niezbędne jest udostępnienie mu żądanych danych osobowych.

Na marginesie wskazać dodatkowo należy, że żądanie udostępnienia informacji o osobie wykonującej swoje obowiązki w państwowej jednostce organizacyjnej może być rozpatrywane nie tylko na podstawie przepisów ustawy, lecz również na gruncie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.) – dalej: u.o.d.i.p. Jednakże GODO nie jest organem właściwym do rozpatrywania zgodności odmowy udostępnienia informacji z przepisami powyższej ustawy. Przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej wyznaczają bowiem inne organy właściwe do rozpatrywania skarg na odmowę udostępnienia informacji stanowiących informację publiczną. W szczególności, zgodnie z art. 22 ust. 1 u.o.d.i.p., podmiotowi, któremu odmówiono prawa dostępu do informacji publicznej ze względu na wyłączenie jej jawności z powołaniem się na ochronę danych osobowych, prawo do prywatności oraz tajemnicę inną niż informacja niejawna, tajemnica skarbowa lub tajemnica statystyczna, przysługuje prawo wniesienia powództwa do sądu powszechnego o udostępnienie takiej informacji.

GODO podtrzymuje zatem swoje jednoznaczne stanowisko wyrażone w decyzji z dnia 12 października 2011 r. (znak: DOLiS/DEC-857/11/48745, 48748).

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy, w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem GODO (na adres: ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).